

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Danii w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji,

podpisana w Kopenhadze dnia 1 maja 1990 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 1 maja 1990 r. została podpisana w Kopenhadze Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Danii w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Danii w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji

Preambuła

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej
i Rząd Królestwa Danii,

dążąc do stworzenia korzystnych warunków dla inwestycji w obu Państwach i do pogłębienia współpracy między

prywatnymi przedsiębiorstwami w obu Państwach, mającej na celu pobudzenie do wydajnego wykorzystania zasobów,

uznając, że sprawiedliwe i właściwe traktowanie inwestycji na zasadzie wzajemności będzie służyło temu celowi, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Definicje

W rozumieniu niniejszej umowy:

(1) (a) Określenie „inwestycja” oznacza wszelkie mienie zainwestowane zgodnie z ustawodawstwem Umawiają-

cej się Strony, przyjmującej inwestycje na swoim terytorium, a w szczególności:

- (i) ruchomości i nieruchomości oraz wszelkie inne prawa rzeczowe, takie jak hipoteka, prawo zatrzymania lub zastaw,
- (ii) udziały, akcje i obligacje w spółce oraz wszelkie inne formy uczestnictwa w spółkach,
- (iii) roszczenia pieniężne lub inne prawa odnoszące się do świadczeń mających wartość finansową,
- (iv) prawa własności przemysłowej i intelektualnej, technologie, znaki handlowe, goodwill, know-how oraz wszelkie inne zbliżone prawa,
- (v) koncesje gospodarcze mające wartość finansową, które są wymagane dla prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z prawem odnośnej Umawiającej się Strony i są przyznane przez prawo, decyzję administracyjną lub umowę, włączając koncesje na poszukiwanie, uprawę, wydobywanie czy eksploatację zasobów naturalnych.

(b) Powyższe określenie będzie się odnosiło do wszystkich inwestycji w spółkach dokonanych w celu ustanowienia trwałych stosunków gospodarczych między inwestorem a spółką i dających inwestorowi możliwość wywierania istotnego wpływu na zarządzanie odnośną spółką. Wszelkie zmiany formy zainwestowanego mienia nie mają wpływu na charakter inwestycji w rozumieniu niniejszej umowy.

(2) Określenie „przychody” oznacza sumy uzyskiwane z inwestycji, włączając w to w szczególności, choć nie wyłącznie: zysk, odsetki, dochody z kapitału, dywidendy, należności licencyjne lub opłaty. Sumy te, a w wypadku ponownego zainwestowania sumy uzyskane z tej ponownej inwestycji, będą korzystały z takiej samej ochrony jak inwestycja.

(3) Określenie „inwestor” oznacza, w odniesieniu do każdej Umawiającej się Strony:

- (a) osoby fizyczne, posiadające obywatelstwo tej Umawiającej się Strony,
- (b) spółki, korporacje, firmy lub stowarzyszenia zarejestrowane lub utworzone zgodnie z obowiązującym prawem tej Umawiającej się Strony, z siedzibą na jej terytorium.

(4) Określenie „terytorium” oznacza w odniesieniu do każdej Umawiającej się Strony terytorium podlegające jej zwierzchnictwu oraz morze i obszary podwodne, nad którymi Umawiająca się Strona sprawuje, zgodnie z prawem międzynarodowym, suwerenne prawa lub jurysdykcję. Z zastrzeżeniem artykułu 12 niniejsza umowa nie będzie miała zastosowania do Wysp Owczych i Grenlandii.

(5) Określenie „Umawiająca się Strona” oznacza w zależności od kontekstu Rzeczpospolitą Polską lub Królestwo Danii.

(6) Określenie „bez zwłoki” uważa się za spełnione, jeśli transfer jest dokonany w ciągu okresu normalnie wymaganego przez międzynarodowy zwyczaj finansowy, w każdym razie nie później niż w ciągu trzech miesięcy.

Artykuł 2

Popieranie inwestycji

Każda Umawiająca się Strona będzie popierać na swoim terytorium inwestycje dokonane przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony, tworzyć korzystne warunki dla inwestorów drugiej Umawiającej się Strony do inwestowania i będzie dopuszczać takie inwestycje zgodnie ze swoim ustawodawstwem.

Artykuł 3

Ochrona inwestycji

(1) Inwestycje inwestorów każdej Umawiającej się Strony będą zawsze traktowane właściwie i sprawiedliwie oraz będą korzystały z pełnej ochrony i bezpieczeństwa na terytorium drugiej Umawiającej się Strony. Żadna Umawiająca się Strona nie będzie w żaden sposób utrudniać w nieuzasadniony lub dyskryminacyjny sposób zarządzania, utrzymania, wykorzystania, osiągania korzyści lub rozporządzania inwestycjami na swoim terytorium przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony. Każda z Umawiających się Stron wywiązywać się będzie ze wszelkich zobowiązań, których się podjęła w stosunku do inwestycji inwestorów drugiej Umawiającej się Strony.

(2) Żadna Umawiająca się Strona nie będzie na swoim terytorium traktować inwestycji dokonanych przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony lub przychodów z takich inwestycji mniej korzystnie niż inwestycji lub przychodów swoich własnych inwestorów lub inwestycji czy przychodów inwestorów państwa trzeciego.

(3) Żadna Umawiająca się Strona nie będzie na swoim terytorium traktować inwestorów drugiej Umawiającej się Strony, odnośnie do zarządzania, utrzymania, wykorzystania, osiągania korzyści lub rozporządzania ich inwestycjami lub przychodami, mniej korzystnie niż swoich własnych inwestorów lub inwestorów państwa trzeciego.

Artykuł 4

Odszkodowanie za straty

(1) Inwestorom jednej Umawiającej się Strony, których inwestycje na terytorium drugiej Umawiającej się Strony doznały uszczerbku z powodu wojny lub innego konfliktu zbrojnego, rewolucji, stanu wyjątkowego, rewolty, powstania lub buntu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, będzie przyznane przez tę drugą Umawiającą się Stronę odnośnie do odtworzenia, odszkodowania, kompensaty lub innego uregulowania traktowanie nie mniej korzystne niż to, które druga Umawiająca się Strona przyzna inwestorom własnym lub inwestorom państwa trzeciego. Traktowanie takie powinno być również przyznane inwestorom każdej Umawiającej się Strony, którzy w jakiegokolwiek sytuacji wyżej opisanej doznali uszczerbku na terytorium drugiej Umawiającej się Strony w rezultacie:

- (a) zarekwirowania ich własności przez jej siły lub władze;
- (b) zniszczenia ich własności przez jej siły lub władze, które nie było spowodowane akcją bojową.

(2) Ewentualne płatności, wynikające z jakiegokolwiek postanowienia niniejszego artykułu, będą dokonane bez zwłoki i będą podlegały wolnemu transferowi w walucie wymienialnej, włącznie z odsetkami liczonymi do dnia płatności.

Artykuł 5

Wywłaszczenie

(1) Inwestycje dokonane przez inwestorów jednej Umawiającej się Strony nie będą podlegały nacjonalizacji i wywłaszczeniu ani nie będą poddane środkom wywołującym skutki równoznaczne nacjonalizacji lub wywłaszczeniu (zwane dalej „wywłaszczeniem”) na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, chyba że nastąpi to w interesie publicznym odnoszącym się do wewnętrznych potrzeb wywłaszczającej Umawiającej się Strony, na zasadzie niedyskryminacji oraz za niezwłocznym, właściwym i efektywnym odszkodowaniem. Odszkodowanie takie będzie odpowiadało wartości wywłaszczonej inwestycji bezpośrednio przed wywłaszczeniem lub gdy zagrożenie wywłaszczeniem stało się publicznie wiadome, będzie ono wypłacone bez zwłoki oraz będzie zawierać odsetki według stawki LIBOR liczonej dla właściwej waluty do daty płatności, będzie efektywnie wykonalne oraz będzie podlegało wolnemu transferowi. Inwestorowi będzie przysługiwało uprawnienie do niezwłocznego zbadania legalności środka podjętego przeciwko inwestycji oraz ustalenia wartości zgodnie z zasadami określonymi w tym paragrafie we właściwym trybie prawnym na terytorium Umawiającej się Strony dokonującej wywłaszczenia.

(2) W razie wywłaszczenia przez Umawiającą się Stronę mienia spółki, która została zarejestrowana lub utworzona zgodnie z obowiązującym prawem na jakiegokolwiek części jej terytorium i w której inwestorzy drugiej Umawiającej się Strony posiadają udziały lub obligacje, przyjmuje się, że postanowienia paragrafu (1) niniejszego artykułu mają zastosowanie w stopniu niezbędnym do zagwarantowania niezwłocznego, właściwego, efektywnego odszkodowania odnośnie do ich inwestycji właścicielom tych udziałów lub obligacji.

Artykuł 6

Repatriacja i transfer kapitału i przychodów

(1) Każda Umawiająca się Strona zezwoli, w zakresie dopuszczonym przez prawo i zgodnie z jej ustawodawstwem, na transfer:

- (a) zainwestowanego kapitału lub wpływów z całkowitej lub częściowej likwidacji lub podziału inwestycji;
- (b) zrealizowanych przychodów;
- (c) płatności dokonanych w celu spłaty kredytów zaciągniętych na inwestycję i należnych odsetek;
- (d) odpowiedniej części wynagrodzenia obywateli zatrudnionych w inwestycji dokonanej na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

(2) Transfery waluty stosownie do artykułu 4, 5 i paragrafu (1) niniejszego artykułu będą dokonywane w walucie wymiennej, w której dokonano inwestycji, lub w jakiegokolwiek walucie wymiennej uzgodnionej z inwestorem, po oficjalnym kursie wymiany obowiązującym w dniu transferu.

(3) Umawiające się Strony przyznają transferom, o których mowa w paragrafie (1) niniejszego artykułu, traktowanie nie mniej korzystne niż przyznane transferom pochodzącym z inwestycji dokonanych przez inwestorów z państwa trzeciego.

(4) W zakresie, w jakim przychód z inwestycji duńskiego inwestora na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest realizowany w walucie niewymiennej, w razie udzielenia przez

właściwe władze polskie według ich uznania wcześniejszego zezwolenia, Narodowy Bank Polski dostarczy ekwiwalentną kwotę w walucie wymiennej, wymaganej do dokonania transferu takiego przychodu, w zamian za płatność w tej samej walucie niewymiennej.

(5) Transfery, o których mowa w paragrafach (1) i (4) niniejszego artykułu, będą realizowane bez zbędnej zwłoki i, w każdym razie, w ciągu okresu nie przekraczającego miesiąca od daty, w której złożono wniosek o dokonanie transferu.

Artykuł 7

Wyłączenia

Postanowienia niniejszej umowy odnoszące się do przyznania traktowania nie mniej korzystnego niż inwestorom każdej Umawiającej się Strony lub jakiegokolwiek państwa trzeciego nie będą interpretowane jako zobowiązujące jedną Umawiającą się Stronę do przyznania inwestorom drugiej Umawiającej się Strony korzyści dotyczących traktowania, preferencji lub przywilejów, wynikających z:

- (a) jakiegokolwiek istniejącej albo przyszłej unii celnej, organizacji wzajemnej pomocy gospodarczej, regionalnej organizacji gospodarczej lub podobnej umowy międzynarodowej, której jedna z Umawiających się Stron jest lub może stać się stroną, lub
- (b) jakiegokolwiek międzynarodowej umowy lub porozumienia dotyczącego w całości lub głównie opodatkowania.

Artykuł 8

Spory między Umawiającymi się Stronami

(1) Spory między Umawiającymi się Stronami, dotyczące interpretacji i stosowania niniejszej umowy, powinny być, w miarę możliwości, rozstrzygane poprzez negocjacje między Umawiającymi się Stronami.

(2) Jeżeli taki spór nie może być rozstrzygnięty w ciągu sześciu miesięcy od rozpoczęcia negocjacji, zostanie on, na żądanie którejkolwiek Umawiającej się Strony, przedłożony do rozstrzygnięcia trybunałowi arbitrażowemu.

(3) Taki trybunał arbitrażowy będzie powoływany dla każdej indywidualnej sprawy w następujący sposób: W ciągu trzech miesięcy od otrzymania wniosku arbitrażowego każda Umawiająca się Strona wyznaczy jednego członka trybunału. Ci dwaj członkowie wybiorą następnie obywatela państwa trzeciego, który po zaaprobowaniu przez Umawiające się Strony zostanie mianowany przewodniczącym trybunału. Przewodniczący zostanie wyznaczony w ciągu trzech miesięcy od daty wyznaczenia pozostałych dwóch członków.

(4) Jeżeli w wymienionych terminach nie zostaną dokonane niezbędne nominacje, każda Umawiająca się Strona może, w przypadku braku innego uzgodnienia, zwrócić się do Przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości o dokonanie wszelkich niezbędnych nominacji. Jeżeli Przewodniczący jest obywatelem którejkolwiek Umawiającej się Strony lub jeżeli z innych przyczyn nie może spełnić funkcji, do dokonania niezbędnych nominacji zostanie zaproszony wiceprzewodniczący. Jeżeli wiceprzewodniczący jest obywatelem którejkolwiek Umawiającej się Strony lub jeżeli on również nie może spełnić powyższej funkcji, do dokonania niezbędnych nominacji zostanie za-

proszony najstarszy rangą członek Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, który nie jest obywatelem żadnej Umawiającej się Strony.

(5) Trybunał arbitrażowy będzie stosował postanowienia niniejszej umowy, innych umów zawartych między Umawiającymi się Stronami oraz normy proceduralne wymagane w prawie międzynarodowym. Orzeka on większością głosów. Orzeczenie jest ostateczne i wiążące dla obu Umawiających się Stron. Na żądanie którejkolwiek Umawiającej się Strony trybunał sporządza uzasadnienie orzeczenia. Trybunał arbitrażowy ustala swój tryb postępowania.

(6) Każda Umawiająca się Strona ponosi koszty udziału wyznaczonego przez siebie arbitra i swojego zastępstwa pocesowego w postępowaniu arbitrażowym. Koszt udziału przewodniczącego i pozostałe koszty ponoszą Umawiające się Strony w częściach równych. Trybunał arbitrażowy może jednak w orzeczeniu ustalić większy udział w kosztach jednej z Umawiających się Stron i orzeczenie to będzie wiążące dla obu Umawiających się Stron.

Artykuł 9

Spory między Umawiającą się Stroną a inwestorem

(1) Każdy spór, mogący powstać między inwestorem jednej Umawiającej się Strony a drugą Umawiającą się Stroną w związku z inwestycją dokonaną na terytorium tej drugiej Umawiającej się Strony, będzie przedmiotem negocjacji między stronami sporu.

(2) Spory między inwestorem jednej Umawiającej się Strony a drugą Umawiającą się Stroną, dotyczące zobowiązania tej drugiej Strony wynikającego z artykułów 5 i 6 niniejszej umowy odnośnie do inwestycji pierwszego, które nie zostały polubownie rozstrzygnięte w ciągu trzech miesięcy od pisemnego zawiadomienia o roszczeniu, mogą być, na żądanie każdej strony sporu, poddane rozstrzygnięciu:

- (a) Międzynarodowego Centrum dla Rozstrzygania Sporów Inwestycyjnych (zwanego dalej „Centrum”) w celu pojednania lub arbitrażu zgodnie z Konwencją o rozstrzyganiu sporów inwestycyjnych pomiędzy państwami a obywatelami państw, wyłożonej do podpisu w Waszyngtonie 18 marca 1965 r., jeżeli obie Umawiające się Strony zostaną stronami tej konwencji, lub
- (b) międzynarodowego arbitra lub trybunału arbitrażowego ad hoc, który będzie utworzony na podstawie umowy między stronami sporu.

Jeśli po okresie trzech miesięcy od pisemnego zawiadomienia o roszczeniu nie osiągnięto porozumienia odnośnie do alternatywnej procedury, strony sporu będą zobowiązane do poddania go arbitrażowi według Reguł arbitrażowych Komisji Organizacji Narodów Zjednoczonych do Spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego, obowiązujących w tym czasie. Strony sporu mogą w formie pisemnej zmodyfikować te reguły.

(3) W przypadku powstania sporu nie objętego paragrafem 2 niniejszego artykułu, który powstał między jedną Umawiającą się Stroną a inwestorem drugiej Umawiającej się Strony, dotyczącego inwestycji tego drugiego na terytorium pierwszej, zostanie on, na podstawie umowy między obu stronami sporu, poddany rozstrzygnięciu trybunału arbitrażowego.

(4) Niezależnie od postanowień paragrafów (2) i (3) niniejszego artykułu, dotyczących poddania sporu arbitrażowi, inwestorowi przysługiwać będzie prawo wyboru procedury pojednawczej przed poddaniem sporu pod rozstrzygnięcie arbitrażu.

Artykuł 10

Subrogacja

(1) Jeżeli Umawiająca się Strona dokona na rzecz jej własnych inwestorów płatności z tytułu gwarancji udzielonej w odniesieniu do inwestycji na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, druga Umawiająca się Strona uzna:

- (a) przeniesienie, zarówno wynikające z mocy prawa jak i kontraktu zawartego w tym państwie, każdego prawa lub roszczenia tego inwestora w stosunku do pierwszej Umawiającej się Strony, jak również
- (b) że pierwsza Umawiająca się Strona jest uprawniona z tytułu subrogacji do korzystania z praw i dochodzenia roszczeń inwestora oraz przejmie zobowiązania dotyczące inwestycji, włączając podatki lub inne ciężary publiczne należne od inwestorów.

(2) W razie gdy Umawiająca się Strona, która dokonała płatności na rzecz swoich inwestorów, przejmując wszystkie prawa i roszczenia inwestora, inwestor nie może wykonywać tych praw i roszczeń wobec drugiej Umawiającej się Strony, chyba że jest do tego upoważniony w imieniu drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 11

Zakres stosowania umowy

Postanowienia niniejszej umowy stosuje się do inwestycji dokonanych przez inwestorów jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony po dniu 26 maja 1976 r.

Artykuł 12

Poprawki

W chwili wejścia w życie niniejszej umowy lub w każdym późniejszym terminie postanowienia niniejszej umowy mogą być poprawione w taki sposób, w jaki to zostanie uzgodnione między Umawiającymi się Stronami. Takie poprawki wejdą w życie, gdy Umawiające się Strony notyfikują sobie wzajemnie, że konstytucyjne wymogi dotyczące wejścia w życie tych poprawek zostały spełnione.

Artykuł 13

Konsultacje

(1) Przedstawiciele Umawiających się Stron będą w razie potrzeby spotykać się w celu oceny stanu realizacji niniejszej umowy. Spotkania odbywać się będą na wniosek jednej z Umawiających się Stron w miejscu i czasie uzgodnionym w drodze dyplomatycznej.

(2) Niezależnie od postanowienia paragrafu (1) niniejszego artykułu w okresie pięciu lat od wejścia w życie niniejszej umowy odbędą się konsultacje w celu oceny możliwości rozszerzenia zakresu artykułu 9 paragraf (2).

Artykuł 14

Wejście w życie

Umowa niniejsza wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od dnia, w którym Rządy Umawiających się Stron notyfikują sobie wzajemnie, że konstytucyjne wymogi dotyczące wejścia jej w życie zostały spełnione.

Artykuł 15

Czas obowiązywania i wypowiedzenie

(1) Umowa niniejsza zawarta jest na okres piętnastu lat; po tym okresie pozostanie nadal w mocy, chyba że zostanie wypowiedziana przez jedną ze stron w drodze pisemnej notyfikacji; w takim przypadku utraci ona moc po upływie jednego roku od dnia otrzymania wypowiedzenia przez drugą Umawiającą się Stronę.

Po zaznajomieniu się z powyższą umową w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 24 sierpnia 1990 r.

(2) W odniesieniu do inwestycji dokonanych przed datą wygaśnięcia niniejszej umowy postanowienia artykułów od 1 do 14 pozostają w mocy na dalszy okres dziesięciu lat od tej daty.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni przez swoje Rządy, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w Kopenhadze dnia 1 maja 1990 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach: polskim, duńskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty posiadają jednakową moc. W razie rozbieżności przy ich interpretacji tekst angielski uważany będzie za rozstrzygający.

Z upoważnienia
Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej
A. Wójcik

Z upoważnienia
Rządu
Królestwa Danii
Uffe Elleman-Jensen

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *wz. J. Makarczyk*